

Penguasaan Kosa Kata Asas Bahasa Melayu di Dalam Kalangan Murid Tahun Satu di Sekolah Siam Ban Khorlokaway, Narathiwat: Kajian Kes

NURHUDA SADAMA

Program Bahasa Melayu, Universiti Rajabhat Yala

Email: Nurhuda.s@yru.ac.th

Abstract

This is a preliminary study of reading ability levels and basic Malay language acquisition of the first year primary school students at Thailand's public school Baan Khorlokaway by using First Year Basic Reading Module (1st Edition) as instrument. The subjects of the study consists of 30 students who are in first year class and age at 7 years. The researchers collected the data by using controlled observation, survey, and interviews of target students, Malay language teachers, and parents. Data obtained from students's achievement records were also analysed and summarized. The study revealed the following results: Most subjects of the study are able to master basic Malay vocabulary at very good and satisfactory levels of capitalization. In contrast, most of the subjects of the study fell short of mastering the language in syllable division, vocabulary, phrases, and sentences. The study, however, proved to be successful by finding 3 students (equivalent to 10 per cent) who passed First Year Basic Reading Module (1st Edition) with satisfactory results, i.e. they scored 100 per cent in the stage testing after the P&P and read the provided text fluently with good comprehension. Factors which hindered language acquisition of the students were found from the the study were, e.g. the short period of time, less attractiveness of the language learning environment, influence of Thai language and their mother tongue, low motivation for Malay language.

Keywords - Penguasaan; Kosa Kata Asas; Bahasa Melayu; Murid Tahun 1; Sekolah Siam

I. PENGENALAN

Bahasa Melayu merupakan bahasa antarabangsa yang dituturkan oleh ratusan juta orang penghuni seluruh pelusuk Nusantara. Dapatan kajian menunjukkan bahawa bahasa Melayu merupakan asas dan sumber kepada bahasa masyarakat Nusantara yang telah berjaya mencipta satu budaya dan tamadun ilmu di rantau ini (Abdul Hamid Mahmood, 1991 : 5).

Kini, kerajaan Thailand telah mengizinkan kurikulum pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu dalam

kalangan murid-murid yang berketurunan Melayu, kerana bahasa Melayu ialah bahasa ibunda mereka dan bahasa Melayu juga merupakan jati diri mereka. Hal ini adalah sangat baik kepada murid-murid berketurunan Melayu untuk mempelajari bahasa Melayu demi peningkatan bahasa Melayu mereka dengan baik dan berkesan. Bahasa Melayu yang dilaksanakan ialah bahasa Melayu Standard (bahasa Malaysia). Dengan pendekatan ini juga di harapkan jati diri Melayu dan kehebatan bahasa Melayu tidak akan luntur dan melestarikan ketamadunan bangsa

Melayu di Thailand (Jabatan Pendidikan Asas, Kementerian Pendidikan Thailand, 2009).

Oleh hal yang demikian, menarik minat pengkaji untuk menyelidiki tentang penguasaan bahasa Melayu dalam kalangan murid-murid di sekolah Siam berbanding kajian di sekolah agama Islam swasta. Sehubungan itu, kajian terhadap konteks penguasaan bahasa Melayu adalah satu usaha yang penting bagi menilai tahap penguasaan dalam pengajaran dan pembelajaran (P&P) dalam kalangan murid-murid.

II. LATAR BELAKANG KAJIAN

Pengkaji telah membahagikan latar belakang kajian ini kepada empat bahagian, iaitu Sejarah Selatan Thailand, Latar belakang wilayah Narathiwat, Latar belakang daerah Sri Sakorn, Latar belakang Sekolah Siam Ban Khorlokaway. Dalam latar belakang sekolah Siam pengkaji telah membincangkan latar belakang murid-murid Tahun 1 dan juga latar belakang guru bahasa Melayu di sekolah Siam Ban Khorlokaway, daerah Sri sakorn, wilayah Narathiwat, selatan Thailand.

III. PERNYATAAN MASALAH

Permasalahan yang lebih kompleks adalah merupakan masalah tidak boleh membaca pada peringkat asas dalam kalangan murid-murid Tahun 1. Hal ini menyebabkan murid-murid Tahun 1 tidak dapat menguasai bahasa Melayu dengan baik untuk peringkat yang seterusnya. Mengikut Cikgu Siti Aminah Adam (temubual pengkaji bersama Cikgu Siti Aminah Adam, guru bahasa Melayu di Sekolah Siam Ban Khorlokaway, daerah Sri Sakorn, wilayah Narathiwat pada 29 November 2009) beliau menyatakan bahawa keputusan peperiksaan murid-murid Tahun 1 kurang memuaskan yakni didapati ada sebilangan murid-murid Tahun 1, 2, 3, 4, 5, dan Tahun 6 yang masih belum pandai membaca walaupun kemahiran ini telah diajar kepada mereka ketika di kelas Prathom Tahun 1 (Primari 1) selama 1 tahun (2 semester).

Lantaran itulah, kajian ini akan berfokus kepada masalah penguasaan bahan bacaan asas bahasa Melayu, dan mengenal pasti tahap kebolehan membaca oleh murid-murid Tahun 1. Ia tujuan untuk menyelesaikan masalah tidak boleh membaca dan tidak boleh

menguasai bahan bacaan asas murid-murid Tahun 1 dalam konteks pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu di Sekolah Siam.

IV. OBJEKTIF KAJIAN

Kajian ini dijalankan bertujuan untuk mencapai objektif yang berikut:

1. Untuk menganalisis kosa kata asas bahasa Melayu murid-murid Tahun 1.
2. Untuk mengetahui tahap kebolehan membaca murid-murid Tahun 1.

V. REKA BENTUK KAJIAN

Kajian ini adalah berbentuk penyelidikan dengan membuat pengajaran dan pengujian di sebuah sekolah Siam Ban Khorlokaway, Daerah Sri Sakorn, wilayah Narathiwat, Selatan Thailand (peringkat sekolah rendah) yang telah dikenalpasti. Tujuannya adalah untuk melihat tahap kebolehan penguasaan dan masalah penguasaan kosa kata asas dalam kalangan murid-murid Tahun 1, dan seterusnya mencari jalan penyelesaian untuk mengatasi masalah tersebut.

VI. KERANGKA TEORI

Bagi penyelidikan ini, pengkaji akan mengaplikasikan Teori Monitor yang telah diperkenalkan oleh Stephen D. Krashen adalah daripada Teori Mentalis. Menurut Krashen melalui Teori Monitor, "Perolehan" berlaku di bawah sedar, yakni sama dengan cara seorang kanak-kanak memproses bahasa yang diperolehinya secara tidak langsung (Krashen 1985: 1). "Pembelajaran" pula, berlaku secara sedar dan berkesudahan dengan mengetahui sesuatu bahasa (ibid). Bagi Krashen, perolehan bahasa terjadi apabila terdapat interaksi yang bermakna hasil daripada komunikasi yang semula jadi. Menurut beliau lagi, bahasa boleh diperoleh dalam bilik darjah jika ada komunikasi dua hala seperti berdialog, main peranan dan bentuk-bentuk interaksi yang bermakna. Krashen mengenal pasti pembelajaran (secara sedar) berdasarkan pertimbangannya terhadap peraturan tatabahasa. Perolehan (bawah sedar) dikaitkan dengan pertimbangan "perbuatan merasa" (Krashen et al. 1978: 73-92).

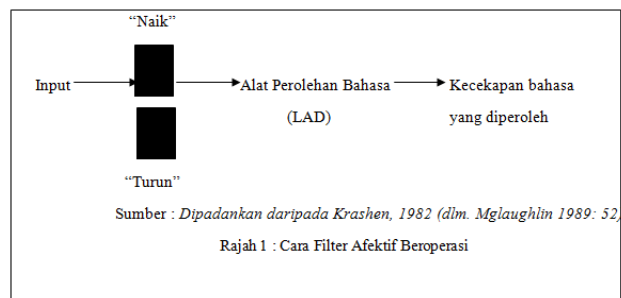
Bagi Krashen (1982: 15), pembelajaran hanya mempunyai satu fungsi sahaja, iaitu sebagai monitor. Pada asasnya, perolehan-perolehan merupakan hasil

yang diperoleh melalui komunikasi, dan monitor berperan mengubahsuai perolehan-perolehan supaya menepati norma-norma sesuatu bahasa sasaran. Krashen berpendapat, pengetahuan sadar tentang peraturan bahasa tidak membantu perolehan. Pengetahuan sedemikian sekadar membolehkan individu menggilap struktur bahasa yang diperolehinya melalui komunikasi. Pengajaran bahasa sepatutnya berorientasikan komunikasi, bukannya pembelajaran tentang peraturan bahasa. Dalam hal ini juga Monitor boleh mengubah pertuturan yang dihasilkan melalui perolehan.

Melalui Hipotesis Input pula Krashen (1985: 2), menyatakan semasa sedang menguasai struktur linguistik yang baru; murid melalui fasa penguasaan bahasa semula jadi dengan cara beransur-beransur. Hipotesis Input mengemukakan usul bahawa manusia memperoleh bahasa dengan menerima input yang dapat difahaminya. Manusia dikatakan menerima input yang bermula dari i , yakni tahap penguasaan semasa yang miliki, ke $i + 1$, dan berganjak ke tahap selanjutnya di sepanjang fasa-fasa penguasaan bahasa yang semula jadi itu dengan memahamai input asas yang mengandungi $i + 1$. Walaupun Krashen menyifatkan konsep ini sebagai yang terpenting dalam perolehan bahasa kedua (B2), namun hipotesis ini boleh juga diaplikasikan ke atas perolehan bahasa pertama (B1). Ini kerana, pertama, pertuturan adalah hasil perolehan bahasa, bukannya penyebab perolehan bahasa. Ujaran tidak dapat diajar dengan secara langsung; tetapi terbit dengan sendiri, hasil pembinaan bahasa melalui pemahaman tentang input. Kedua, jika input yang difahami itu mencukupi, tatabahasa akan dibekalkan dengan spontan. Hal ini bermakna guru bahasa tidak perlu mengajar struktur tatabahasa yang selanjutnya kerana struktur tersebut akan dibekalkan dengan spontan jika pelajar cukup memahami sesuatu input bahasa. Dengan sendirinya, tatabahasa bahasa sasaran akan diperoleh (Krashen 1985: 2).

Selanjutnya Hipotesis Filter Afektif pula menyatakan, sesuatu perolehan bahasa memerlukan input yang lengkap. Walau bagaimanapun, input yang lengkap belum dapat memenuhi syarat untuk berjaya menguasai sesuatu bahasa sasaran. Faktor-faktor afektif juga memainkan peranan yang penting. Hipotesis Filter Afektif mengatakan input yang dapat difahami tidak akan digunakan oleh penutur B2 jika terdapat sekatan mental yang menghalang input itu daripada digunakan

dengan sepenuhnya (Krashen 1982: 3). Hal ini digambarkan pada rajah 2.1 di bawah (dipetik dalam Muhammad Saiful Haq Hussin, 2010 :39-40).

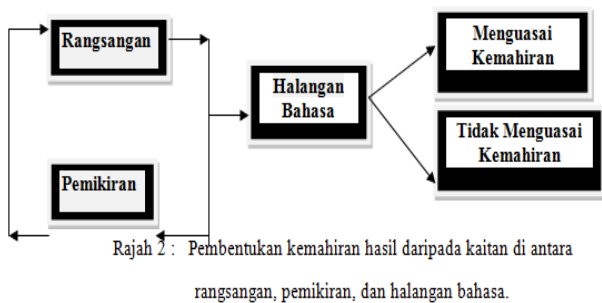

Filter Afektif bertindak sebagai dalang atau pemangkin kepada perolehan bahasa. Jika Filter menurun, input akan sampai kepada LAD (*Language Acquisition Device*) atau alat perolehan bahasa lalu menjadi kecekapan bahasa. Jika Filter menaik input akan tersekat dan tidak akan sampai kepada LAD. Yang demikian, kecekapan bahasa tidak akan diperoleh. Di sini jelas bahawa faktor-faktor afektif boleh bertindak memudah atau mengendalakan penghantaran input kepada LAD (Krashen 1982: 32). Untuk memperoleh sesuatu bahasa, murid-murid didedahkan kepada input-input bahasa. Sebagai contoh, apabila filter menaik, murid-murid faham apa yang dilihat dan didengarnya, tetapi input tersebut tidak akan sampai kepada LAD jika murid-murid tidak diberi motivasi, keyakinan atau terlampau memikirkan tentang kegagalan. Filter akan menurun apabila murid-murid berhasrat untuk menjadi ahli kumpulan penutur sesuatu bahasa sasaran.

Berdasarkan empat hipotesis yang telah diutarakan oleh Krashen tadi, maka Teori Monitor telah lahir sebagai satu teori yang kukuh sebagai satu teori bahasa. Hipotesis perolehan-perolehan bahasa memberi tumpuan kepada cara murid-murid memproses bahasa berdasarkan pertimbangan secara sadar atau tidak sadar. Kebolehan individu mengubah output sesuatu sistem bahasa yang diperolehinya dikaitkan dengan hipotesis monitor. Hipotesis ini memberikan implikasi yang penting kepada pengajaran bahasa kerana andainya yang mengatakan untuk memahami sesuatu bahasa maka yang harus diutamakan ialah komunikasi, bukannya pembelajaran tentang peraturan bahasa.

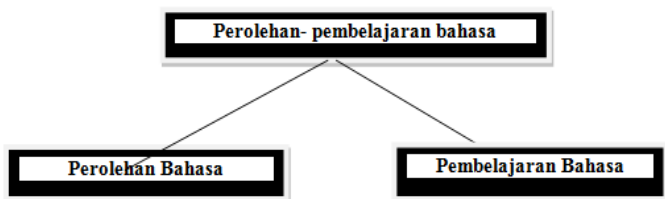
Cara-cara dan teknik-teknik persembahan bahan rangsangan juga memainkan peranan dalam menyampaikan isi-isi pelajaran supaya proses P&P

bacaan asas bahasa Melayu berlaku dengan lancar dan berkesan. Pembentukan kemahiran hasil daripada rangsangan dan pemikiran murid-murid setelah melalui halangan bahasa kemudian dapatlah murid-murid menguasai kemahiran dan tidak menguasai kemahiran yang telah dipelajarinya. Proses P&P terdapat gangguan bahasa atau halangan bahasa yang menjadi faktor utama dan halangan bahasa ini ialah gangguan bahasa Thai (BT) dan bahasa ibunda atau bahasa Melayu dialek Pattani (BMP). Gangguan ini menyebabkan murid-murid keliru, dan tidak dapat menguasai bacaan asas bahasa Melayu dengan baik dan berkesan (sila lihat rajah 2).

(Sumber : diubahsuai daripada Muhammad Saiful Haq Hussin 2008).

Dalam rajah 3 di bawah hipotesis perolehan dan pembelajaran bahasa memberi tumpuan kepada cara murid-murid memproses bahasa berdasarkan pertimbangan secara sedar atau tidak sedar. Kebolehan individu menerima input bahasa yang diperolehnya dikaitkan dengan hipotesis monitor, yang memberikan implikasi yang penting kepada pengajaran bahasa.

Rajah 3 : Hipotesis Perolehan dan Pembelajaran Bahasa

(Sumber : Muhammad Saiful Haq Hussin, 2008:8)

Lantaran itulah didapati bahawa murid bukan sahaja mempelajari sesuatu bahasa itu melalui pembelajaran formal semata-mata. Pembelajaran secara formal akan memberikan input kepada murid melalui pendekatan, kaedah dan teknik yang diterapkan secara langsung

oleh guru dalam usaha memberikan pengajaran untuk menguasai sesuatu kemahiran. Namun perolehan pula boleh berlaku sama ada melalui pengajaran guru atau hasil daripada pergaulan dan komunikasi murid. Dengan itu, sewajarnya proses pengajaran bahasa itu memberi pertimbangan kepada faktor psikolinguistik.

Pengkaji memberi penekanan terhadap fungsi Monitor yang akan memberi impak dalam menjayakan proses pembelajaran bahasa kedua (dalam konteks kajian ini ialah proses P&P Asas Membaca). Dalam kerangka konsepsi ini, murid yang mempelajari bahasa kedua perlu melalui proses pembelajaran terlebih dahulu iaitu peringkat prabacaan, yakni pelajar tersebut perlu berada di dalam kelas dan mengikuti pengajaran guru.

Pada peringkat pertama, guru memberikan input (mengajar, memberi penerangan ke atas *Modul Asas Membaca Tahun 1 (Edisi 1)* kepada murid-murid. Seterusnya, murid-murid perlu memainkan peranan bagi memastikan tiga faktor dipraktikkan. Tiga perkara tersebut ialah pertama, memperuntukkan “masa” yang cukup untuk mengulang kaji pelajaran atau membuat latihan yang diberikan oleh guru. Kedua, murid-murid tersebut perlu “fokus” sama ada semasa proses pembelajaran berlaku atau semasa mengulang kaji atau membuat latihan. Ketiga, murid-murid perlu mengetahui “tatabahasa” bahasa yang hendak dipelajarinya, dalam kajian ini murid perlu tahu bunyi huruf-huruf vokal dengan betul, padanan suku kata, kata dan seterusnya hingga ke peringkat ayat-ayat mudah.

Di samping tiga faktor di atas, murid juga perlu mempunyai motivasi, sikap dan keyakinan diri yang positif. Hal ini secara automatik akan menurunkan filter. Apabila filter menurun maka input akan sampai kepada LAD (kefahaman murid).

Sekiranya proses penguasaan bahasa ini (dari peringkat “input”, “faktor”, “filter” dan “LAD”,) berjalan lancar maka murid akan dapat menguasai atau memperoleh suatu kecekapan bahasa. Dalam konteks kajian ini, kecekapan bahasa yang dikuasai ialah penguasaan, kemahiran dan pemahaman Asas Membaca.

VII. PERSEMBAHAN DAPATAN

Dalam persembahan dapatan peringkat prabacaan ini pengkaji akan membincangkan dapatan ujian pra dan ujian pasca dengan menganalisis rekod pencapaian murid terhadap tahap penguasaan kosa kata asas.

A. Ujian Pra

Ujian pra ialah ujian sebelum proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu dijalankan, pengkaji menguji subjek kajian dengan rekod pencapaian murid seorang demi seorang mengikut kumpulan iaitu kumpulan cerdas (sebanyak 10 orang murid) kumpulan sederhana (sebanyak 10 orang murid) dan kumpulan lambat (sebanyak 10 orang murid). Pengkaji membincangkan peringkat prabacaan iaitu peringkat huruf, dan peringkat suku kata terbuka KV seperti berikut:

Bahagian A1: huruf abjad kecil iaitu; a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, dan z.

Bahagian A2: huruf vokal iaitu; a, e, e, i, o, dan u, huruf-huruf yang sama saiznya iaitu; c, m, n, r, s, w, z, v, dan x, huruf-huruf bentuk panjang ke atas iaitu; b, d, f, h, k, l dan t, dan huruf-huruf yang bentuk panjang ke bawah ialah; g, j, p, q, dan y.

Bahagian A3 : ialah aspek huruf kecil dan huruf besar yang berbeza antara satu sama lain; Aa, Bb, Dd, Ee, Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Ll, Mm, Nn, Qq, Rr dan Tt, dan huruf kecil dan huruf besar bentuknya sama iaitu ; Cc, Kk, Oo, Pp, Ss, Uu, Vv, Ww, Xx, Yy, dan Zz.

Bahagian A4: ialah padanan suku kata KV, pada peringkat ini fonem-fonem sama saiz dengan gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf c, m, n, dan r.

Bahagian A5: (I) ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf s, v, w, dan x.

Bahagian A5: (II) ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf “z”, za, ze, ze, zi, zo,dan zu.

Bahagian A6: ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf b, d, k, dan f, ba, be, be, bi, bo, bu, da, de, de, di, do,du, ka, ke, ke, ki, ko,ku, fa, fe, fe, fi, fo, fu.

Bahagian A7: ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf h, l, dan t, ha, he, he, hi, ho, hu, la, le, le, li, lo, lu, ta, te, te, ti, to,dan tu.

Bahagian A8 ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf g, j, p dan q, ga, ge, ge, gi, go,dan gu, ja, je, je, ji, jo, dan ju, pa, pe, pe, pi, po, dan pu, qa, qe, qe, qi, qo, dan qu.

Bahagian A9 ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf g, j, p dan q, ga, ge, ge, gi, go,dan gu, ja, je, je, ji, jo, dan ju, pa, pe, pe, pi, po, dan pu, qa, qe, qe, qi, qo, dan qu.

Bahagian A10 ialah aspek suku kata KV iaitu gabungan bunyi konsonan dengan bunyi vokal dengan huruf “y”, ya ye ye yi yo dan yu.

Ujian pra ialah ujian sebelum proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu dijalankan. Pengkaji menguji subjek kajian dengan mencatatkannya dalam rekod pencapaian murid seorang demi seorang mengikut kumpulan iaitu kumpulan cerdas (sebanyak 10 orang murid) kumpulan sederhana (sebanyak 10 orang murid) dan kumpulan lambat (sebanyak 10 orang murid). Dalam bab ini pengkaji membincangkan pada peringkat prabacaan, perkataan, dan ayat mudah peringkat ini lebih tinggi daripada peringkat prabacaan yang telah dibincang di dalam bab III. Pada peringkat ini ia melibatkan pembelajaran bacaan pada peringkat suku kata, kosa kata dan ayat mudah.

PERSEMBAHAN DAPATAN PERINGKAT PRABACAAN, PERKATAAN, DAN AYAT MUDAH PELAJARAN 1-10

Hasil kajian dipaparkan dalam bentuk jadual mengikut kiraan peratusan kekerapan jumlah butiran soalan yang betul dan jumlah butiran soalan yang salah merangkumi peringkat prabacaan, perkataan, dan ayat mudah. Jadual 1: ialah keputusan kebolehaan penguasaan kosa kata asas dari ujian rekod pencapaian murid Tahun 1 ujian yang dicatatkan pada kali yang pertama

Jadual 1:Jumlah dan peratusan pencapaian penguasaan kosa kata asas (peringkat prabacaan, perkataan, dan ayat mudah) dalam ujian sebelum

Bahagian	Jumlah item	Jumlah betul	Peratus betul	Jumlah salah	Peratus salah
PELAJARAN 1	360	109	30.28	251	69.72
PELAJARAN 2	360	0	0.00	360	100.00
PELAJARAN 3	360	0	0.00	360	100.00
PELAJARAN 4	720	0	0.00	720	100.00
PELAJARAN 5	540	0	0.00	540	100.00
PELAJARAN 6	660	0	0.00	660	100.00
PELAJARAN 7	540	0	0.00	540	100.00
PELAJARAN 8	420	0	0.00	420	100.00
PELAJARAN 9	540	0	0.00	540	100.00
PELAJARAN 10	570	0	0.00	570	100.00

Mengikut Jadual 1 di atas ialah keputusan keseluruhan ujian sebelum rekod pencapaian murid Tahun 1 (subjek kajian) ujian pada tahap ini adalah ujian sebelum mereka (subjek kajian) didedahkan dengan proses pengajaran dan pembelajaran asas bacaan yang menggunakan “*Modul Asas Membaca Tahun 1 (Edisi 1)*”. Ujian sebelum atau ujian pra ini keputusannya didapati bahawa subjek kajian ini tidak dapat menguasai langsung pada peringkat ini hanya pada peringkat **Pelajaran 1 sahaja** yang subjek kajian dapat menguasai bacaan tetapi itu pun hanya pada **tahap 30.38 peratus** (jumlah betul iaitu 109 item) pada peringkat ini subjek kajian yang dapat menguasai pelajaran 1 adalah subjek kajian kumpulan cerdas sahaja, kumpulan sederhana dan lambat langsung tidak boleh menyebut suku kata, perkataan, dan ayat mudah. Subjek kajian yang tidak dapat menguasai pada peringkat ini didapati sebanyak 69.72 peratus (jumlah salah 251).

Pada peringkat pelajaran 2 hingga pelajaran 10 didapati bahawa subjek kajian tidak dapat menguasai kosa kata asas langsung dengan diwakili angka 100 peratus yakni subjek kajian tidak ada asas bacaan pada peringkat tersebut dan mereka tidak boleh menyebut langsung pada peringkat suku kata, perkataan, dan ayat mudah.

B. UJIAN PASCA

Ujian pasca merupakan ujian selepas proses pengajaran dan pembelajaran berlaku, iaitu selepas pengkaji menguji ujian yang pertama. Subjek kajian diajar membaca dengan menggunakan buku *Modul Asas Membaca Tahun 1(Edisi 1)* yang telah diedarkan kepada murid-murid Tahun 1 (subjek kajian). Pengkaji mengajar terlebih dahulu sekurang-kurangnya

sebanyak dua kali kemudian pengkaji akan menjalankan ujian kali kedua.

PERSEMBAHAN DAPATAN PERINGKAT PRABACAAN, PERKATAAN, DAN AYAT MUDAH PELAJARAN 1-10 .

Jadual 2: Jumlah dan peratusan pencapaian penguasaan kosa kata asas (peringkat prabacaan, perkataan, dan ayat mudah) dalam ujian Pasca.

Bahagian	Jumlah item	Jumlah betul	Peratus betul	Jumlah salah	Peratus salah
PELAJARAN 1	360	350	97.22	10	2.78
PELAJARAN 2	360	266	73.89	94	26.11
PELAJARAN 3	360	321	89.17	39	10.83
PELAJARAN 4	720	421	58.47	299	41.53
PELAJARAN 5	540	299	55.37	241	44.63
PELAJARAN 6	660	433	65.61	227	34.39
PELAJARAN 7	540	278	51.48	262	48.52
PELAJARAN 8	420	205	48.81	215	51.19
PELAJARAN 9	540	273	50.56	267	49.44
PELAJARAN 10	570	312	54.74	258	45.26

Pada bahagian pelajaran 1 (Lampiran A10) fonem vokal iaitu /a/ = *ayam*, /e/ = *emak*, /e/ = *epal*, /i/ = *ikan*, /o/ = *oren*, dan /u/ = *ular*. Pelajaran 2 (lampiran A11) gabungan huruf konsonan /n/ dengan huruf vokal, suku kata /ni/, /na/, /ne/, /ne/, /no/, dan /nu/. Di antara perkataan ialah /ini ani/, /ini ana/, /ini nini/, /ini nani/, /ini noni/, dan /ini nanu/.

Setelah subjek kajian diajar sebanyak dua kali, dan didedahkan kepada semua suku kata, perkataan, dan ayat mudah mengikut jadual di atas didapati 97.22 peratus (jumlah betul 350 item semua item 360 item) yang dapat membuktikan bahawa subjek kajian dapat menguasai pada peringkat pelajaran 1 dengan amat baik dan memuaskan. 2.78 peratus (jumlah salah iaitu 10 item) mewakili subjek kajian yang tidak dapat menguasai kosa kata pada peringkat ini.

Jumlah betul peningkatannya ialah sebanyak 241 item bersamaan dengan 66.94 peratus daripada jumlah semua item ialah 360 item namun, ujian sebelumnya ialah sebanyak 109 item(halaman 137) bersamaan 30.28 peratus.

C. PERBANDINGAN PENCAPAIAN MURID PRA DAN PASCA (PADA PERINGKAT PRA BACAAN)

Rekod pencapaian murid juga dipaparkan untuk menunjukkan pencapaian murid tersebut ujian pra dijalankan dan pasca mereka menjalani ujian. Paparan dibuat mengikut kelompok cerdas, sederhana, dan lambat. Untuk melihat perbezaan rujuk jadual 3

Jadual 3: Perbandingan Pencapaian Murid Ujian Pra dan Ujian Pasca

Kelompok	Ujian Pra	Ujian pasca	Perbezaan
Cerdas	0 (0%)	7 (23.33%)	+7 (23.33%)
Sederhana	0 (0%)	20 (66.67%)	+20 (66.67%)
Lambat	30 (100%)	3 (10.00%)	- 27 (90.00%)

Ternyata bahawa pencapaian subjek kajian dalam menguasai kosa kata asas (pada peringkat prabacaan) telah menunjukkan peningkatan yang ketara apabila dibandingkan pencapaian sebelum ujian dijalankan dengan selepas ujian dijalankan. Peningkatan ini dapat diperhatikan melalui perbezaan peratus dalam jadual 3 di atas.

Kumpulan cerdas didapati meningkat sebanyak 23.33 peratus iaitu bersamaan 7 orang murid. Angka ini menunjukkan perbezaan yang paling ketara dan baik, kumpulan sederhana pula meningkat pertambahannya sebanyak 66.67 peratus bersamaan 20 orang murid, dan kumpulan akhirnya ialah lambat menunjukkan penurunan sebanyak 90 peratus, iaitu bersamaan dengan 27 orang murid.

D. PERBANDINGAN PENCAPAIAN MURID PRA DAN PASCA (PADA PERINGKAT SUKU KATA, PERKATAAN DAN AYAT MUDAH)

Rekod pencapaian murid juga dipaparkan untuk menunjukkan pencapaian murid tersebut sebelum pengajaran dan pembelajaran (seterusnya P&P) dijalankan dan selepas mereka menjalani P&P. Paparan dibuat mengikut kelompok cerdas, sederhana, dan lambat. Untuk melihat perbezaan pencapaian pada peringkat prabacaan, suku kata, perkataan dan ayat mudah sila rujuk jadual 4 di bawah :

Jadual 4: Perbandingan Pencapaian Murid dalam Ujian Pra dan Ujian Pasca pada peringkat suku kata, perkataan dan ayat mudah.

Kelompok	Ujian Pra	Ujian Pasca	Perbezaan
Cerdas	0 (0%)	4 (13.33%)	+4 (13.33%)
Sederhana	0 (0%)	16 (53.33%)	+16 (53.33%)
Lambat	30 (100%)	10 (33.33%)	-20 (66.67%)

Ternyata bahawa pencapaian subjek kajian dalam menguasai kosa kata asas (pada peringkat prabacaan, perkataan, dan ayat mudah) telah menunjukkan peningkatan yang ketara apabila dibandingkan pencapaian sebelum P&P dijalankan dengan selepas P&P dijalankan. Peningkatan ini dapat diperhatikan melalui perbezaan peratus dalam jadual 4 di atas.

Kumpulan cerdas didapati meningkat pertambahannya sebanyak 13.33 peratus bersamaan 4 orang murid angka ini menunjukkan perbezaan yang paling ketara dan baik, kumpulan sederhana pula meningkat pertambahannya sebanyak 53.33 peratus bersamaan 16 orang murid, dan kumpulan akhirnya ialah lambat menunjukkan menurun sebanyak 66.67 peratus bersamaan dengan 20 orang murid.

Pada peringkat perkataan dan ayat mudah mereka langsung tidak dapat membatangkan perkataan dan ayat-ayat mudah itu. Sebaliknya kumpulan cerdas dan sederhana didapati dapat menunjukkan tahap yang meningkat dan sangat memuaskan khususnya 3 orang subjek kajian yang dapat menguasai “*Modul Asas Membaca Tahun 1(Edisi 1)*” mereka dapat menguasai dan memahami apa yang dibaca dengan baik. 10 peratus bersamaan 3 orang subjek kajian dapat markah yang tertinggi. Hal ini merupakan kejayaan kajian ini, kenyataan ini dapat membuktikan bahawa subjek kajian dapat menguasai *Modul Asas Membaca Tahun 1(Edisi 1)* dengan baik dan bahan ini sangat baik.

VIII. KESIMPULAN

Sebagai kesimpulan, kajian ini mengkaji penguasaan kosa kata asas dalam kalangan murid Tahun 1 di Sekolah Siam Ban Khorlokaway, daerah Sri Sakorn, wilayah Narathiwat, Selatan Thailand. Setelah kajian dilakukan, didapati bahawa subjek kajian dapat menguasai kosa kata asas dan item-item dalam *Modul*

Asas Membaca Tahun 1 (Edisi 1). Peningkatan penguasaan kosa kata asas berlaku selepas mereka melalui proses P&P. Keseluruhan keputusan kajian menunjukkan dan membuktikan bahawa sebahagian besar subjek kajian boleh menguasai kosa kata asas pada peringkat prabacaan dengan amat baik. Namun pada peringkat perkataan dan ayat didapati sebahagian kecil subjek kajian dapat menguasai kosa kata asas dengan agak baik. Namun demikian usaha yang bersungguh-sungguh di samping bahan yang sesuai dengan tahap kecerdasan dan kemahiran mereka adalah diperlukan.

RUJUKAN

- [1] Abdullah Hassan. 1989 . Masalah Intrabahasa Dalam Pengajaran Bahasa: Dengan Terapan Kepada Bahasa Malaysia. In Azman Wan Chik (Ed.), *Mengajar Bahasa Malaysia* (Vol. 1, pp. 13-34). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- [2] Abdul Aziz Abdul Talib. 1993 . *Menguji Kemahiran Bahasa Prinsip, Teknik dan Contoh*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- [3] Atan bin Long. 1963 . *Psikologi Pendidikan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa Dan Pustaka.
- [4] Ishak Haron dan Koh Boh Boon. 1982 . *Asas-Asas Dalam Amalan Pedagogi*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn.Bhd.
- [5] Krashen, S. 1981 . *Second Language Acquisition and Second Language Learning* Oxford: Pergamon Press Ltd.
- [6] Krashen, S. 1982 . Accounting For Child-Adult Differences In Second Language Rate Attainment. In Robin C. Scarcella, Stephen D. Krashen & Michael H. Long (Eds.), *Child-Adult Differences In Second Language Acquisition* (pp. 202-227). Rowley: Newbury House Publishers, Inc.
- [7] Mangantar Simanjuntak. 1987 . *Pengantar Psikolinguistik Moden*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa Dan Pustaka.
- [8] Muhammad Saiful Haq bin Hussin dan Noor Aina bin Dani. 2008 . *Penguasaan dan Penyelidikan Bahasa*. Kuala Lumpur : Gateway Publishig House Sdn.Bhd.
- [9] Muhammad Saiful Haq bin Hussin. 2006 . *Amalan Psikolinguistik dalam Pemahaman Bahan Bacaan Asas Bahasa Melayu dalam Kalangan Pelajar Muda*. Tesis Doktor Falsafah : Sekolah Pengajian Siaswazah, Kuala Lumpur: Universiti Putra Malaysia.
- [10] Worawit Baru @ Ahmad Idris. 1998 . “*Pendidikan Pondok di Negara Thailand : Satu Sistem Pendidikan ke Arah Keseimbangan Insan*,” Kertas kerja perbentangan Persidangan Antara bangsa Bahasa, Sastera dan Budaya Melayu. York Hotel, Nanyang, Singapura, 17-18 Julai 1998.

Nurhuda Sadama born on May 24,1985. Obtaining the first degree at Prince of Songkhla University, Pattani Campus in 2005 and a master’s deegree at Universty of Malaya in 2012. Served as Baan Khorakaway Public School in Narathiwat Province teachers Malay language for 2 years and is now Working as Yala Rajabhat University lecturer in Malay language.